

ת"פ 16454/04/18 - מדינת ישראל נגד עלא סעיד

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 16454-04-18 מדינת ישראל נ' סעיד

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	עלא סעיד

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירות של הסעת שלושה או יותר שוהים שלא כדין - עבירה לפי סעיף 12א(ג)(א1)(ב) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב-1952 (**להלן "חוק הכניסה לישראל"**), קשירת קשר לביצוע פשע - עבירה לפי סעיף 499א(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (**להלן: חוק העונשין**), נהיגה פוחזת של רכב - עבירה לפי סעיף 338א(1) לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, עקיפה תוך חציית קו הפרדה רצוף - עבירה לפי תקנה 47(ה)(5) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (**להלן: "תקנות התעבורה"**), ניסיון להסעת נוסעים בשכר - עבירה לפי תקנה 84 א' לתקנות התעבורה + סעיף 25 לחוק העונשין.

2. מעובדות כתב האישום המתוקן בהן הורשע הנאשם עולה כי בתאריך 31.3.18 בזמן שהנאשם שהה בג'נין, פגש אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה (**להלן: "האחר"**).

האחר הציע לנאשם להסיע תושבי שטחים מאזור הגלבוע לאום אל פאחם תמורת 100 ש"ח לאיש בימי שישי והנאשם הסכים לכך.

בתאריך 5.4.18 התקשר האחר אל הנאשם ואמר לו שיש שבעה שוהים בלתי חוקיים להסעה למחרת והשניים קבעו ליום המחרת.

בתאריך 06.04.18 החל משעה 10:13 התקשר אל הנאשם אחר נוסף מטלפון מס' 056-8959940 והנחה את הנאשם להמתין ליד המסעדה בכניסה למעלה גלבוע והנאשם נסע לשם ברכב מסוג פולקסווגן קאדי ל.ז. 62-953-76 והמתין במקום. הנאשם שוחח עם האחר הנוסף 10 פעמים עד לשעה 12:25.4 החל משעה

11:08 ועד שעה 12:11 קבל הנאשם תשע שיחות ממספר טלפון 056-9200770 בהן שוחח עם אחר שלישי אשר הכווינו כיצד להגיע מהמסעדה בה המתין ועד לנקודת מפגש. בסמוך לשעה 12:00 טיפסו שבעה תושבים זרים שפרטיהם להלן ואשר אין בידיהם אישורי כניסה ו/או עבודה בישראל כדין על סולם שהושען על גדר ההפרדה מכיוון הכפר פקוע אשר בשטחי הרשות הפלסטינית עברו את הגדר אל השטח ההררי בגלבוע אשר בשטח מדינת ישראל כשהם נושאים על גבם תיקי גב המכילים ציוד אישי, רצו לעבר רכב מסוג פולקסווגן קאדי ל.ז. 62-953-76 (להלן: "הרכב")

אשר המתין להם במקום ונסעו עימו לתוככי מדינת ישראל.

להלן פרטי התושבים הזרים:

א. חמד אבו אחמד תושב עקאבה שבנפת ג'נין,

ב. מצעב סוקיה תושב ג'נין,

ג. מוחמד טחאינה תושב סית חראתה,

ד. צקר אלבזור תושב חרבת מטלה שבנפת ג'נין,

ה. נ.ג'. קטין תושב סילת חראתה,

ו. י.ט. קטין תושב סילת א דהר אשר בנפת ג'נין,

ז. ע. ג'. קטין תושב ג'נין

(להלן ביחד: "תושבי האיזור")

הנאשם הסיע ארבעה מהתושבים הזרים כשהם ישובים על מושבי הרכב ושלושה נוספים בתא המטען של הרכב.

הנאשם נסע תחילה לתדלק את הרכב בתחנת דלק סמוכה, שם אותר על ידי ניידת משטרה והחל בנסיעה פרועה ברכב בכביש 669 לכיוון גן השלושה תוך שעוקף רכבים על פני קו הפרדה רצוף וגורם לרכבים שהגיעו מולו לסטות ממסלול נסיעתם. הנאשם התעלם מכריזת הניידת שדלקה אחריו וכן מכריזה של ניידת נוספת שהצטרפה למרדף נסעה בסמוך אליו ואף עקפה אותו על מנת לא לצו לעצור, סטה עם הרכב לכיוון הניידת הנוספת וגרם לסטיית מנתיב הנסיעה לכיוון השול השמאלי, המשיך בנסיעה פרועה לכיוון קיבוץ רשפים (להלן: "הקיבוץ") שם פנה בחדות לדרך עפר המובילה אל בית העלמין של הקיבוץ וכשהבין כי נכנס לדרך ללא מוצא עצר את הרכב, פרק ממנו רגלית והחל לרוץ 1 בכוונה לברוח מהשוטרים.

השוטר עמר יגאל רדף רגלית אחרי הנאשם ובשלב מסוים הסתובב הנאשם לכיוונו כשהוא מחזיק דבר מה בידו שלא זוהה על ידי השוטר והתקדם לעברו בצורה מאיימת למרות שהשוטר קרא לו לעצור ועל אף ששלף אקדח

ועצר רק לאחר שהשוטר ירה באויר.

הנאשם התיישב על הרצפה והשליך מכיסו טלפון סלולארי מסוג נוקיה בצבע כחול לשיחים-הטלפון בו יצר קשר עם האחרים, כמתואר לעיל.

3. במסגרת הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים ביום 28.5.18 הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, יופנה לתסקיר שירות המבחן. התביעה אינה מתחייבת להמלצות התסקיר. כמו כן הוסכם כי הרכב יוחזר לבעלים הרשומים וכי המאשימה תעתור לקנס לשיקול דעת בית המשפט ותבקש כי חלק מהקנס שיוטל יועבר לטובת הקרן לחילוט בעוד ההגנה תטען להשתתף קנס נמוך.

4. תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שלושה תסקירי שירות המבחן.

שירות המבחן התייחס בתסקיריו לעבירות בהן הואשם בכתב האישום טרם תיקונו אך הצדדים לא טענו בסוגיה זו.

מתסקיר שירות המבחן הראשון עולה כי הנאשם בן 30, נשוי ואב לארבע בנות ועוסק כמנהל עבודות כבישים, הינו מפרנס יחיד, שמר על יציבות תעסוקתית, לנאשם 10 הרשעות בתחום התעבורה המעידות על נטייה להתעלמות מגבולות חיצוניים ופריצתם גם כיום.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו כאחראי לביצוען אך התקשה להכיר בחומרתן, בסיכון והפגיעה הטמונה בהן. המניע לביצוע העבירות לדבריו הינו רצונו להיטיב מצב משפחתו ורצון לערוך שיפוץ. הוא היה ממוקד ברווח הכספי ובסיום השיחה הצליח להתייחס לעבירות באופו רציני יותר תוך שהורתע עקב מעצרו.

הנאשם תלה האימפולסיביות והתנהגות חוצת גבולות בעבר בפגיעה בבני משפחה עקב תפיסתו כאחראי על רווחתם ואינו תופס הגבול החיצוני כמחייב אותו.

הנאשם מסר כי מוכן להירתם להליך טיפולי, שירות המבחן לא התרשם מדפוסים עברניים מושרשים לאור מעורבות מועטה בפלילים וקשרים חברתיים תקינים לדבריו, מאופיין בנטייה לפריצת גבולות במצבים בהם ממוקד בצרכיו או של בני משפחתו או עלול לפעול בניגוד לחוק מבלי לבחון השלכות המעשים.

לאור האמור לעיל והתרשמות כי לגורמים חיצוניים השפעה מרתיעה והנכונות להירתם להליך טיפולי כגורם מפחית סיכון בא שירות המבחן בהמלצה על הטלת צו מבחן לתקופה של שנה והטלת צו של"צ במכסה של 220 שעות.

הדין ביום 9.10.18 נדחה לצורך קבלת תסקיר משלים בעניינו של הנאשם תוך שצוין בתגובת ב"כ המאשימה כי

עמדת המאשימה למאסר בפועל.

מתסקיר שירות המבחן השני עולה כי הנאשם השתלב בשיחות פרטניות בשירות המבחן, דיבר בפתיחות אודות מצבי סיכון בהם נתון והתנהלותו האימפולסיבית וכן נעשתה עבודה בנושא מודעותו למצבו הרגשי. שירות המבחן התרשם מבשלותו של הנאשם לטיפול בשירות המבחן, מוכנות לבחון באופן אותנטי ובקורתי מצבי סיכון במצבו ולפיכך שב על המלצתו העונשית בתסקיר הראשון.

בדיון יום 6.1.19 שבה ב"כ הנאשם וביקשה דחיית מועד הדיון לצורך שילוב הנאשם בהליך קבוצתי, המאשימה לא התנגדה והדיון נדחה תוך שבית המשפט מצוין בהחלטתו כי טרם גיבש עמדתו לעונש הראוי בתיק זה.

מתסקיר שירות המבחן השלישי עולה כי הנאשם השתלב בטיפול בקבוצה אקלקטית, הנאשם משתתף פעיל בקבוצה ומעורב, מבטא יכולת להיעזר בקבוצה הטיפולית לצורך הבנת מניעיו ועבודה על החלקים האימפולסיביים. שירות המבחן רואה בהליך הטיפולי כגורם מפחית סיכון ושב על המלצתו העונשית.

5. חוות דעת הממונה על עבודות השירות

לאחר שמיעת טיעוני הצדדים לעונש הורה בית המשפט מיוזמתו על קבלת חוות דעת הממונה על עבודות השירות וזאת בטרם גיבש עמדתו לעונש הראוי בתיק זה.

הנאשם נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות החל ביום 27.11.2019, בבית אבות "עד 120" בחדרה.

6. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

טיעוני המאשימה לעונש :

המאשימה הגישה טיעוניה לעונש בכתב (ת/1).

א. הנאשם תכנן היטב את ביצוע העבירות תוך יצירת קשר מראש לצורך ביצוען.

ב. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות מלא, יכול היה לחדול מביצוע העבירות אך לא עשה כן.

ג. הנזק הצפוי מביצוע העבירות קשה תוך סיכון הציבור הרחב בשל כניסת שוהים בלתי חוקיים ללא כל

פיקוח.

ד. לענין הערכים החברתיים בהם פגע הנאשם ומידת הפגיעה באותם ערכים, הפנתה המאשימה לרע"פ 3173-09 **פרג'ין נ' מדינת ישראל**, מדובר בעבירות שיש להן פוטנציאל לסיכון בטחוני, ולענין אותם מעסיקים ומסיעים של אותם שוהים בלתי חוקיים נאמר כי הם חוטאים ומחטיאים את הרבים. הערך החברתי ביטחוני ניזון מההתחמקות מעיניהן הבוחנות של רשויות הבטחון, דבר העלול לפגוע לא רק בריבונותה של מדינת ישראל אלא גם ביכולתה של המדינה להגן על שלומם וביטחונם של אזרחיה, ובעת האחרונה פוקד את מדינתנו גל טרור המאופיין בפעילות עוינת במיוחד של צעירים חסרי עבר פלילי, אשר מוסתים באחת משגרת יומם, אם על ידי רשתות התקשורת או אם על ידי צפייה בסרטונים או ב"פוסטים" ברשתות החברתיות ומכלים את זעמם באזרחים חפים מפשע.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי עבירת השב"ח מטבעה היא עבירה קשה לגילוי, זאת כאשר ישנו קושי רב להתחקות אחר כוונת השוהים, ואין לדעת אם הנכנסים שלא כדין באים למטרות פרנסה כטענתם או שמא לחבל ולקטול אזרחי ישראל ולפעמים שניהם יחדיו, והעובדה כי יש אזרחי ישראל המסוגל לקלוט את השבחים ולהסיעם רק מקשה את משימת האיתור וקיימת אפשרות שעבירת ההסעה אף תסייענה במודע ואף שלא במודע לביצוע פיגועים.

ג. לענין מדיניות הענישה הנהוגה, הפנתה ב"כ המאשימה לשורת פסקי דין בהם הוטלו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח על נאשמים בעבירות דומות (עמודים 4 - 3 לטיעונים בכתב ת/1), וטענה כי הדרך היעילה להילחם בתופעה הפסולה של הסעת שבח"ים הינה בנקיטת ענישה מחמירה דווקא נגד אזרחי ותושבי המדינה המלינים או מעסיקים או מסיעים שבח"ים.

ד. לפיכך טענה המאשימה לקביעת מתחם עונש הולם הכולל מאסר בפועל הנע בין 3 חודשי מאסר ועד 18 חודשים בגין עבירת הסעת השוהים הבלתי חוקיים, מאסר של מספר חודשים עד 15 חודשים בגין עבירות הנהיגה הפוזת ולמתחם משוכלל ממאסר בין 8 חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל, קנס, פסילת רשיון נהיגה לשנתיים וענישה נלווית.

ה. בהתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נטען כי לנאשם הרשעה קודמת בעבירת חבלה במזיד ברכב והרשעות קודמות רבות בעבירות תעבורה לרבות פסילה על תנאי בת חודשיים שהינה ברת הפעלה בתיק זה.

ו. בהקשר להמלצת שירות המבחן הפנתה הנמאשמה להלכה הפסוקה ברע"פ 3058/07 **פז נ' מדינת ישראל** ממנה עולה כי המנדט שניתן לשירות המבחן הוא להאיר בפני בית המשפט שיקול אחד ויחיד מבין שיקולי הענישה- שיקול שיקום, אך מעמדו של שירות המבחן הוא כגורם ממליץ כאשר על כתפי בית המשפט ועליו בלבד מוטל התפקיד ולו נתונה הסמכות לאזן בין מכלול שיקולי הענישה השונים.

המאשימה טענה כי היעדרות להמלצת שירות המבחן כמוה כזניחת מכלול שיקולי הענישה פרט לשיקול השיקום.

ז. אשר על כן, עותרת המאשימה להשית על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם במאסר בפועל, מאסר על תנאי לשק"ד בית המשפט, פסילת רישיון נהיגה בפועל למשך שנתיים והפעלת הפסילה על תנאי במצטבר, הטלת פסילה על תנאי מרתיעה.

באשר לקנס נטען כי ובהתאם להוראות תיקון החוק אשר העמיד את עונש קנס המינימום בגובה של 10,000 ₪ יש להעמיד גובה הקנס על סכום גבוה בהרבה, לעניין זה הפנתה לע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי**.

המאשימה הוסיפה בטיעוניה כי הצדדים הסכימו על השבתו של רכב הנאשם ששווי מוערך בכ - 45,000 ₪ לידי הנאשם תוך שהוסכם כי יוטל קנס נוסף בהתחשב בהחזרתו של הרכב לנאשם ועתרה על העמדתו על סך של 70,000 ₪.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

א. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר והעדת העדים.

ב. בעניין הנאשם הוגשו תסקירים, שירות המבחן סבור כי יש לאזן בין הגורם ההרתעתי עם הגורם השיקומי, באופן שבו יוטל על הנאשם צו מבחן למשך שנה בצירוף צו של"צ בהיקף של 220 שעות, אז עוד טרם שולב הנאשם בהליך טיפולי ולכן נדחה הדיון מעת לעת לקבלת תסקיר משלים ובמיוחד לבחון את שילובו בפועל והתקדמותו של הנאשם בהליך הטיפולי כפי שהומלץ. תסקיר נוסף מיום 12.12.18 הוגש, ושם צוין שבשל התרשמותו של שירות המבחן מסיכויים רבים לשיקומו של הנאשם, שב שירות המבחן על המלצה להליך טיפולי, כפי שצוין בתסקיר בסיפא של הפסקה האחרונה בעמ' הראשון של התסקיר. התרשמות שירות המבחן כי במהלך המפגשים הנ"ל נרתם ונתרם הנאשם מההליך בשירות המבחן ואת השינוי המהותי אשר החל אצל הנאשם. תסקיר נוסף שהוגש מיום 11.4.19 מאשר שהנאשם שולב בפועל בקבוצה טיפולית קבוצתית מעבר לשיחות הפרטניות. כפי שצוין, התרשמות שירות המבחן מהטיפול אותו עבר הנאשם מהווה גורם מפחית סיכון למצבו. שירות המבחן מצוין בכל תסקיריו את יכולת הנאשם להיעזר בהליך הטיפולי כגורם מפחית סיכון, אופן שיתוף פעולה באופן מלא ושב על המלצתו להטלת של"צ.

ג. מדובר בעבירות בשנת 2018 שבמהלך כשנה וחצי הנאשם נרתם לכל ההליך הטיפולי בו החל. שוב ושוב שירות המבחן מדגיש את חשיבות שיתוף הפעולה והשיקום בו נמצא הנאשם.

ד. ההגנה טענה כי מדובר באירוע אחד מתגלגל וכי מדובר על מתחם ענישה אחד וכך יש לדון הנאשם. עמוד 6

ה. סקירה של הפסיקה והעבירות בהן נדון הנאשם מעלה כי במקרים כאלה המתחם נע בין ענישה הצופה פני עתיד לבין מספר חודשים של מאסר בפועל שניתן לבצעם בעבודות שירות, אך במקרה זה טענת ההגנה כי לאור ההליך אותו עבר הנאשם עותרת ההגנה לסטות ממתחם הענישה אליו טוענת המאשימה ותעתור להעדיף את הפן השיקומי כפי שצוין לעיל.

ו. בהתייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה אין מדובר במקרים דומים, אם כאשר מדובר בנאשם שיש לו הרשעות קודמות כולל בהסעת שב"חים, תסקיר שלילי אודות הנאשם, כך גם בעפ"ג 71454/04 שם מדובר בעבירות שונות מאשר בהן הודה הנאשם, בהלנה, והעסקה ולא בעבירות דומות וגם שם לא היו המלצות תסקירים כמו של הנאשם. ברע"פ 7726/13 מסרואה נגד מ"י בבימ"ש העליון מדובר במערער שהסיע שב"חים מחוץ המדינה ואל תוכה, לא הביע חרטה ולא היה תסקיר חיובי.

ז. ב"כ הנאשם הפנתה לעפ"ג 24762-01-16 שם נדחה הערעור נגד הנאשם, ת.פ. 35441-01-14 שם נדון נאשם בעבירות דומות לעניינו של הנאשם בגין הסעת שב"חים ונהיגה פוזת ל-300 שעות של"צ, קנס וצו מבחן לשנה, ת.פ. 4471-06-13 שם נדון הנאשם שהסיע חמישה שב"חים ללא היתר, הורשע ונדון במסגרת הסדר טיעון ל-3 חודשי עבודות שירות, ובעניינו לא הייתה המלצה טיפולית כפי שמדובר בנאשם כאן (הגישה אסופת פסיקה בהם נדחו ערעורי המדינה בשל שיקולי שיקום והעסקת שב"חים שנדונו לשל"צ או עבודות שירות).

ח. לא בנקל יסטה בית המשפט מהמלצת שירות המבחן אלא אם מתקיימים טעמים שאינם מתקיימים בעניינו, במיוחד כשמדובר באב ל-4 בנות ומפרנס יחידי ועד מעצרו לא הייתה לו הסתבכות בפלילים.

ט. ב"כ הנאשם הפנתה לחשיבות השיקום בעניינו של הנאשם (נ/4).

י. הנאשם נפסל עד תום ההליכים מרצונו מאז מעצרו, הוא עדיין פסול כשנה וחצי.

יא. מתחם הענישה לעניין הפסילה נע בין 6 ל-10 חודשים ובכך מבקשים להסתפק וכי בית המשפט יסתפק בפסילה זו. הנאשם היה עצור מיום 6.4.18 ושוחרר ביום 11.4.18.

לשאלת בית המשפט השיבה ב"כ הנאשם כי הנאשם נפסל עד תום ההליכים ולפי החוק תוקפה של ההחלטה ל-6 חודשים, מאז הנאשם לא הוציא רישיון נהיגה והוציא אישור של משרד הרישוי אותו תמציא תוך 14 יום (הערת בית המשפט : אישור זה לא הומצא עד דיון הקראת גזר הדין).

ב"כ הנאשם הוסיפה והגישה טיעוניה לעונש בכתב (נ/4).

ככלל אציין כי ב"כ הנאשם חזרה בטיעוניה בכתב על מרבית מטיעוניה במעמד הדיון. עוד הוסיפה בטיעוניה בכתב והפנתה לעפ"ג 56821-03-15 (מחוזי י"ם) שם נקבע מתחם עונש הולם להסעת שב"ח ממאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בפועל וזאת בהסעת 4 שב"חים לתוך שטחי מדינת ישראל, בת"פ 35441-01-14 נקבע מתחם הנע מ-5 עמוד 7

חודשים ועד 14 חודשי מאסר בפועל בגין הסעת 14 שב"חים והפנתה לפסיקה בה הוטלו עונשים של של"צ עד מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. בהתייחס לעונש הקנס המבוקש על ידי המאשימה ציינה כי יש להתחשב במצבו הכלכלי של הנאשם בקביעת הקנס.

הנאשם טען לעונש כי טעה ומאוד מתנצל על המעשה שעשה, זה לא הטבע שלו, וכיום מעריך את העבירה שעשה ואת גודלה, מאז שהצטרף לקבוצה טיפולית מרגיש שהוא לא רוצה להסתפק רק בתקופה הזו של הקבוצה ורוצה להמשיך אתה עוד שנה. הוא למד איך להתנהג בחיים ואיך לקבל החלטות ולחשוב לפני קבלת החלטה.

דין והכרעה:

גזירת הדין על פי תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

1. גזירת דין מורכבת משלושה שלבים עיקריים כלהלן:

א. קביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג לחוק העונשין).

ב. בחינה האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם בין לקולא ובין לחומרא

(שיקום, הגנה על שלום הציבור).

ג. קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג(ב) לחוק

העונשין).

השלב הראשון - קביעת מתחם העונש ההולם

לצורך קביעת העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בשיקולים שלהלן:

א. הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה ובמידת הפגיעה בו.

ב. מדיניות הענישה הנהוגה.

ג. נסיבות הקשורות בביצוע עבירה ומידת אשמו של הנאשם.

במקרה שבפני מדובר בביצוע עבירות המשתרעות על פני תקופת זמן קצרה מאוד, כולן קשורות קשר הדוק זו בזו ומכאן כי עסקינן באירוע אחד אשר יש לקבוע בעניינו מתחם עונש הולם אחד.

א. **הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה וממידת הפגיעה בו**

עמוד 8

עבירות הסעת תושבי האזור בנסיבות מחמירות בשעה שאין בידם אישור שהיה ועבודה בישראל מסכנת באופן ממשי את ביטחונם של אזרחי המדינה ושלומם. הערך החברתי אשר נפגעו בביצוע העבירות הינו זכותה של מדינה ריבונית לקבוע את הבאים בשעריה, ולהגן על אזרחיה מפני חורשי רעה הבאים לפגע באזרחיה. ערך מוגן זה של שמירה על חיי אדם הינו הערך הנעלה, הבסיסי והמרכזי שבערכים המוגנים.

הערכים אשר נפגעו בביצוע עבירות התעבורה הינם השמירה על שלומם וביטחונם של המשתמשים בדרך, קל וחומר שעה שלמדנו לדאבון הלב לא אחת כי הסיכון לשלומם של משתמשים בדרך אגב ביצוע עבירות פליליות נוספות הינו רב ולעיתים קטלני ויש להגן מפניו, קל וחומר שעה שמדובר בבטיחות אנשי אכיפת החוק המגנים על הציבור בגופם.

מידת הפגיעה בערך המוגן במקרה זה הינה ברף בינוני - גבוה נוכח מספרם של תושבי השטחים אשר נכנסו לארץ והוסעו על ידי הנאשם לאחר שקשר קשר לביצוע העבירה וכך גם מידת הפגיעה בערך המוגן בביצוע עבירות התעבורה.

הפגיעה במקרה זה בערך המוגן מקבלת משנה חומרה כאמור לעיל, בעובדה כי הנאשם הורשע בדין בביצוע עבירות הסעת תושבי האזור בנסיבות מחמירות בשל מספרם של תושבי השטחים (שבעה במספר). כפל העונש שקבע המחוקק לעבירות אלו והפיכתן מעבירות עוון (עד שנתיים מאסר) לעבירות פשע (עד ארבע שנות מאסר) בא ליתן ביטוי לכוונת המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות אלו המאופיינות בנסיבות מחמירות המצביעות על הסיכון הגלום בביצוען לביטחון הציבור בישראל.

ב. מידת האשם, מידת הנזק והתכנון המוקדם

מידת האשם של הנאשם במקרה זה הינה מלאה. במקרה זה הסיע הנאשם את תושבי האזור על מנת להעסיקם ללא שנטען כי שודל או אולץ לעשות כן. יתרה מכך, כפי העולה מעובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם ביצע העבירות החמורות מתוך בצע כסף גרידא ומתסקיר שירות המבחן אף לא עולה דחק כלכלי חמור באופן חריג אשר הביאו לביצוע העבירות.

הגם שלא הוכח נזק ממשי בביצוע העבירות הרי שהנזק הפוטנציאלי בביצוע העבירות הינו רב ומוחשי. השתקעותם של תושבי האזור בישראל ללא היתר שהייה כדין ויצירת הקלה ממשית בהתניידותם ושהייתם אפשרה לא אחת התארגנות ופעילות טרור כנגד תושבי המדינה באשר זו נגישה וקלה יותר לביצוע בידי המפגעים בשעה שפועלים מתוך תחומי הקו הירוק, נטמעים באוכלוסייה המקומית ומתניידים בקרבה בקלות יחסית. עוד גובר הנזק הפוטנציאלי משמעותית נוכח מציאות החיים השוררת גם בתקופה האחרונה בתחומי המדינה ובמיוחד האיזור המאופיינת בהוצאתם לפועל של פיגועים רצחניים כנגד תושבי המדינה וניסיונות לבצע פיגועים בידי תושבי האיזור, צעירים כדוגמתם של תושבי האזור, אותם הסיע הנאשם לאחר תיאום מוקדם וניסה למלטם מפני אנשי כוחות הבטחון.

במקרה זה התקיימו מספר נסיבות המצביעות על נזק פוטנציאלי ממשי : המניע הכלכלי אשר עמד בראש מעייניו של הנאשם בבצעו העבירות החמורות והיכרותו קצרת המועד עם תושבי האזור אשר יש בה בנסיבות העניין לסכן בטחון הציבור באשר הנאשם לא עמד כלל על קנקנם של תושבי האזור ואלו אינם מחוייבים כלל כלפי הנאשם. נזק פוטנציאלי נוסף טמון בדרכי החדרת תושבי האיזור לתחומי מדינת ישראל וניצול הקלות הבלתי נסבלת בידי הנאשם, הן שעה שאלו נכנסים לתחומי המדינה לצורך תעסוקה והן ביצירת צירי כניסה בלתי חוקית העלולים לשמש גם למטרות פיגועים בתחומי המדינה. מכאן כי הנזק הפוטנציאלי המעשי הנאשם לביטחון המדינה מצוי ברף הבינוני עד הגבוה.

לכך אוסיף הנזק הפוטנציאלי הממשי בביצוע עבירות התעבורה אשר אך על דרך המקרה לא גבו קורבנות שעה שהנאשם עקף רכבים תוך חציית פס הפרדה רצוף ואילץ כלי רכב אשר נסעו בנתיב הנגדי לסטות ממסלול נסיעתם.

למעשיו של הנאשם קדם תכנון מוקדם באשר הנאשם תאם וקבע מבעוד מועד נקודת איסוף להסעת התושבים הזרים , אין מדובר בעבירה אקראית אלא עבירה שבוצעה מתוך בצע כסף ותכנון מבעוד מועד.

ג. **מדיניות הענישה הראויה, בגין העבירה בה הורשע הנאשם על פי חוק הכניסה לישראל** עברה מספר תמורות בשני העשורים האחרונים החל מלשון החוק וכלה בפרשנות שהוענקה לו בבתי המשפט השונים אך ככלל נותרה מדיניות הענישה מחמירה וכוללת הטלת עונשים מרתיעים:

1. בית המשפט העליון עמד על תכלית ההחמרה בענישה הקבוע בחוק הכניסה לישראל בגין הסעה והעסקה של תושב האישור שלא כדין ברע"פ 3674/04 - **מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל**, (12/02/2006) :

"הוראת סעיף 12א לחוק נתגלגלה גלגולים אחדים עד שהגיעה למתכונתה הנוכחית. בפרשת ח'טיב עמד בית-המשפט על אותם גלגולים (שם, 771-774) בציינו כי העונשים החמירו והלכו עם השנים. ואמנם, בתחילתה סיווג החוק עבירה זו כעבירה מינהלית שעונשה היה קנס מינהלי קצוב, אלא שבשנת תש"ס-2000 הוחמר העונש: העבירה הפכה להיות עבירה מן-המניין והעונש שבצידה נקבע לשנתיים מאסר או קנס. הכול מסכימים כי תכלית החוק תכלית היא של ביטחון תושבי ישראל, ו"עקב ההחרפה בפיגועי הטרור בתחומי ישראל על ידי תושבי האזור נוצר צורך דחוף להתמודד באופן אפקטיבי והרתעתי יותר בשיתוף הפעולה של אלו מתושבי ישראל המסייעים לתושבי האזור הנכנסים לישראל שלא כדין ובכך פוגעים ביכולתם של גורמי הביטחון לפעול לסיכול כניסתם של גורמים עוינים לישראל" (דברי ההסבר להצעת חוק שהייה שלא כדין(תיקוני חקיקה) (הוראת שעה) (תיקון מס' 7), תשס"א-2001, ה"ח תשס"א, 786). אכן, כל מי שחיים בישראל בימים אלה יודעים כי טרוריסטים חורשי-רע אשר נכנסו לישראל שלא-כדין, נעזרו לא אחת בתושבי ישראל - אשר עשו בתוכם-לב ולעתים תוך עצימת-עיניים - כדי

להגיע למקום הפיגוע או כדי למצוא מקום לינה ומיסתור עובר לפיגוע או לאחריו. תופעה קשה זו ביקש החוק למגר. ראו למשל: הצעת חוק שהייה שלא כדין (איסור סיוע) (הוראת שעה), תשנ"ו-1996, ה"ח תשנ"ו, 652; פרשת ח'טיב, 772-774; רע"פ 2392/05 סלימאן נ' מדינת ישראל (לא פורסם)..."

"חומרה יתירה נודעת לעבירות הנעברות על רקע כספי או עיסקי. ברי כי אנשים העוסקים דרך-קבע בהסעתם של שוהים בלתי חוקיים - בעיקר במקום שהמדובר הוא בהסעה משיטחי האזור אל תוך ישראל - גורמים לסיכון רב יותר של הציבור, וכמותם הם מי שנוהגים להעסיק שלא כדין שוהים בלתי חוקיים ולהלינם בתחומי ישראל, בעיקר במקום שההעסקה היא לזמן קצר..."

בית המשפט העליון מציין בהלכת אבו סאלם לעיל כי הלכת חטיב מורה :

"כי מדיניות הענישה הראויה בעבירות על חוק הכניסה לישראל נוטה בחוזקה אל-עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה ומקרה, והעונש שיושט על עבריין חייב להלום את נסיבות המיוחדות של המקרה ושל העבריין הספציפי."

לציין כי במסגרת בחינת החריג להטלת מאסר בפועל כמונחה בהלכת חטיב הטיל בית המשפט העליון בפס"ד אבו סאלם על הנאשמים מאסר שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים למעט נאשם אחד בגינו ביטל בית המשפט העליון את עונש המאסר בפועל וזאת בהתחשב בגילו המתקדם של הנאשם (80) ומצב בריאותו הקשה.

2. בת"פ 24051-08-12 מ"י נ' עדי, פורסם במאגרים המשפטיים (17/9/14) נדון הנאשם לעונש מאסר בן 6 חודשים שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין העסקת תושב השטחים והפרת הוראה חוקית תוך שהנאשם ממתין לגזר דין בגין עבירה דומה. זאת שעה ששירות המבחן המליץ להימנע משליחת הנאשם למאסר מאחורי סורג ובריח. בפסק דין זה מפנה בית המשפט למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות העסקת תושב זר :

"32. אולם, מדיניות הענישה המקובלת והנוהגת בעבירה של העסקת שוהה בישראל שלא כדין, הינה מגוונת ונעה בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים (רע"פ 9301/09 מחארג'ה נ' מדינת ישראל (19.11.09); רע"פ 756/10 מרעי נ' מדינת ישראל (31.1.10); ת"פ (פ"ת) 27853-08-10 מדינת ישראל נ' בדווי (17.2.13); ת"פ (פ"ת) 22206-03-11 מדינת ישראל נ' ארזי (3.7.13); ת"פ (אשדוד) 58288-09-11 מדינת ישראל נ' פרנקל (27.5.13))."

3. בת"פ 34628-06-11 מ"י נ' סראיעה (שלום פ"ת), פורסם במאגרים המשפטיים (4/9/14)

נדון הנאשם בגין שני מקרים של העסקת שני תושבי שטחים בכל פעם לעונש של 6 חודשי מאסר שירות בעבודות שירות ועונשים נלווים. לחובת הנאשם עמדה הרשעה בודדת בגין עבירת העסקת תושב שטחים (ללא מאסר על תנאי בר הפעלה).

4. **ברע"פ 756/10 מרעי נ' מדינת ישראל (31.1.10)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של העסקת שני תושבי שטחים בלתי חוקיים. הנאשם ואדם נוסף, העסיקו בצוותא ארבעה שוהים בלתי חוקיים בעבודות בניין. הנאשם נידון לחמישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד קנס בסך 10,000 ₪.

5. **ברע"פ 9301/09 מחאג'נה נ' מדינת ישראל (19.11.09)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה של העסקת שני תושבי שטחים בלתי חוקיים. לנאשם עבר פלילי מכביד. בית משפט השלום גזר עליו שבעה חודשי מאסר על תנאי, לצד קנס בסך 2,000 ₪. בית משפט המחוזי החמיר את עונשו, והוא נידון ל- 4 חודשי מאסר בפועל, לריצוי מאחורי סורג ובריח, לצד קנס בסך 15,000 ₪.

6. **עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 6162-02-10 גרוסמן נ' מדינת ישראל (18.4.10)**, נדחה ערעור של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות, בהעסקת שלושה שוהים בלתי חוקיים. נידון לארבעה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות ומאסר מותנה.

על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל ניתן ללמוד גם מן הפסיקה הנוהגת בגין עבירת ההסעה שלא כדין, ובמיוחד זו אשר באה לעולם לאחר חקיקתה של עבירת ההסעה בנסיבות מחמירות:

תיקון 29 חוק הכניסה לישראל בעניין הסעת שוהים בלתי חוקיים

המחוקק רואה בתופעה של הסעת שוהים בלתי חוקיים כחמורה ביותר, כפי שניתן ללמוד מהחמרת הענישה בגין עבירות אלה כפי שבאה לידי ביטוי במסגרת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 29 והוראות שעה), התשע"ח - 2018.

מדברי הצעת החוק לתיקון 29 ניתן ללמוד כי עיקריה של הצעת החוק הם החמרת הענישה בעניינם של מסיעי שוהים בלתי חוקיים, והפיכת הוראת השעה שאסרה על הסעת השב"חים להוראת קבע.

התופעה של כניסת שב"חים לתחומי מדינת ישראל ושל מעורבותם במעשי טרור מהווה בעיה חמורה, אשר כלל רשויות האכיפה מתמודדות עימה באופן שוטף. בהעסקה, בשהייה ובהסעה של שוהים בלתי חוקיים בישראל

כרוכות גם השלכות כלכליות וחברתיות. אחד הכלים המרכזיים למאבק בתופעת השב"חים הוא פגיעה בתמריץ הכלכלי למעסיקיהם ולמי שמקל את שהייתם בישראל. כבר בשנת 1996 נקבע בחוק איסור העסקה, הלנה והסעה של שב"חים; ב-2010 נוספו נסיבות מחמירות לעבירת ההסעה, שבהתקיימן העונש המרבי הוא שלוש שנים; בשנת 2016 נוספו נסיבות מחמירות גם לגבי מעסיקים ומלינים של שב"חים, וכיום לאחר תיקון 29 וכעולה מדברי ההסבר בהצעת החוק חלה החמרה בענישת מסיעי שוהים בלתי חוקיים באופן שהרציונאל קובע יצירת מדרג ענישה בעבירה של הסעת שב"חים, שיהיה מקביל למדרג הקיים לגבי עבירות של הלנה והעסקה של שב"חים. כפל העונש שקבע המחוקק לעבירות אלו והפיכתן מעבירות עוון (עד שנתיים מאסר) לעבירות פשע (עד ארבע שנות מאסר) בא ליתן ביטוי לכוונת המחוקק בהחמרת הענישה בעבירות אלו המאופיינות בנסיבות מחמירות המצביעות על הסיכון הגלום בביצוען לביטחון הציבור בישראל.

פרט לענישה, קיים כיום בידי בתי המשפט גם כלי של פסילת רישיון נהיגה לשישה חודשים. בהצעת החוק הוצע להרחיב תקופה זו לשנתיים כאשר מדובר בהסעה בנסיבות מחמירות או בארגון שירותי הסעה. במקביל, מאפשרת הצעת החוק גם פסילה מינהלית של רישיון נהיגה בידי קצין משטרה, לפי הליך הקיים כיום בפקודת התעבורה.

7. **בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 14791-03-09 חסן נ' מדינת ישראל (9.6.09)**, התקבל ערעורה של המדינה על קולת העונש שהוטל על נאשם, אשר הורשע בביצוע עבירות של הסעת שב"ח, נהיגה בזמן פסילה וללא ביטוח. בית המשפט המחוזי החמיר את עונשו של הנאשם מחודשיים עבודות שירות ל-5 חודשי עבודות שירות. ששת חודשי הפסילה בפועל נותרו על כנם.

8. **בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 8561-11-11 גית נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (10.1.12)**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בעבירות של ניסיון הסעת תושב זר, הסעת נוסעים מעל המותר ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 8 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

9. **בעפ"ג (מח' ירושלים) 31978-05-13 אבו אלחלאווה נ' מדינת ישראל (מיום 25.6.2013)**- בית המשפט המחוזי אישר עונש מאסר של 4 חודשים בגין הסעת 10 שב"חים ברכב שהורד מהכביש ואשר התאים להסעת 8 נוסעים בלבד.

10. **בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 4217-11-09 גברין נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (9.12.09)**, נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בבית משפט השלום בביצוע עבירות של הסעה שלא כדין, הסעה מעל המותר, נהיגה ללא ביטוח ועבירות נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם והותיר את העונש על כנו.

11. **ברע"פ 7726/13 מסאסרה נ' מדינת ישראל (8.1.14)**, נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם,

אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירה של הסעה שלא כדין. הנאשם הסיע ארבעה שוהים בלתי חוקיים אל תוך גבולות ישראל. לנאשם עבר פלילי, אולם זוהי הרשעתו הראשונה בעבירה מסוג זה. נידון ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

12. **בע"פ 1221-09-16 (מחוזי נצרת) עבדאללה נ' מ"י, טרם פורסם (6/12/16)** התקבל ערעור המערער באופן חלקי באופן שמתוך המאסר על תנאי אשר הופעל במצטבר בהחלטת בית משפט קמא (מותב זה) יופעלו 4 חודשים במצטבר וחודשיים בחופף וכי סה"כ קוצרה תקופת המאסר מ- 10 חודשים ל- 8 חודשים. במקרה זה הורשע הנאשם באירוע אחד של הסעת 7 תושבי שטחים שעה שמאסר מותנה תלוי ועומד כנגדו והמלצת שירות המבחן בעניינו היתה להטלת צו מבחן לצורך שילוב המערער בהליך שיקומי ומאסר שירוצה בעבודות שירות.

13. **בת"פ (ב"ש) 4135-05-13 מדינת ישראל נ' אלקיעאן (28/1/2014)**, הטיל בית המשפט על נאשם אשר הסיע שני שבח"ים חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪, פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך 6 חודשים. לציין כי בית המשפט קיבל במקרה זה הסדר טיעון שהושג בין הצדדים.

14. **ברע"פ 5137/09 - מדחת מוראר נ' מדינת ישראל, (30/08/2009)** דחה בית המשפט העליון בקשת המערער לרשות ערעור בגין הטלת עונש מאסר בן חודש שירוצה בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין הסעת תושב איזור חד פעמית.

15. **בע"פ (נצרת) 1151/04 - אבו חנין עיסאם נ' מדינת ישראל, (14/09/2004)** נדחה ערעור המערער על גזר הדין אשר הושת עליו בגין עבירת העסקת 4 תושבי האזור אשר עיקרו מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות.

16. **בת.פ 19336-02-14 מדינת ישראל נגד ג'מאל עטור (17/6/14)** נדון הנאשם בגין עבירת הסעת תושב האזור למאסר מותנה, קנס בסך 5000 ₪ ופסילה על תנאי.

17. **בת.פ 32948-11-14 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' סח'ניני, לא פורסם (16/9/15)** השית בית המשפט (מותב זה) 4 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין הסעת ארבעה תושבי שטחים. לציין כי לנאשם עבר נקי והמלצת שירות המבחן היתה להסתפק בעונש מאסר מותנה ושל"צ. בגין ענשיה זו לא הוגש ערעור על ידי מי מהצדדים.

18. **ברע"פ 2572/16 - חננאל סויסה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים (06/04/2016)** דחה בית המשפט העליון בקשת המערער לרשות ערעור בגין פסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה של 6 חודשים ובשעה שהנאשם נדון ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים בגין ביצוע שתי

עבירות הסעת תושב האיזור וסיוע לכניסה לישראל שלא כדין בשעה שלחובתו עבר פלילי ישן ולא מאותו התחום והמלצה שיקומית מאת שירות המבחן :

"בבחינת למעלה מן הצורך אציין, כיתהליך השיקום של המבקש, לא נעלם מעיני בית משפט השלום, אשר קבע, על אף חומרת העבירות שבוצעו על ידי המבקש, שלא להשית עליו עונש של מאסר לריצוי בפועל. כמו כן, תקופת הפסילה שהוטלה על המבקש איננה ארוכה כלל, ובפרט, ביחס למעשים שביצע, כפי שהם עולים מכתב האישום. העונש אשר יצא מתחת ידו של בית משפט השלום ראוי ומאוזן, ואינניסבור כי יש מקום להתערבותה של ערכאת הערעור בעניין זה, לא כל שכן, ערכאת ערעור"בגלגול שלישי".

19. בת"פ 6680-06-17 (שלום טבריה) מדינת ישראל נ' אסעיד, פורסם במאגרים המשפטיים (19.7.17) נדון הנאשם, נעדר עבר פלילי בתחום, בפני מותב זה בגין הסעת שני תושבי האיזור וניסיון להעסקתם לעונשי מאסר בפועל בן 60 ימים, מאסר על תנאי וקנס בסך 6,000 ₪. לציין כי במקרה זה לא הורשע הנאשם בביצוע העבירות בנסיבות מחמירות ולא בוצעו עבירות תעבורה.

20. רע"פ 2057/19 פתחי מרזוק נ' מדינת ישראל המערער הורשע על פי הודאתו בהסעה ובהעסקת תושב זר שלא כדין, נגזרו עליו של"צ ומאסר על תנאי. ערעור על קולת העונש נתקבל ובית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 5 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה, פסילת רישיון נהיגה וקנס בסך של 5,000 ₪. הנאשם עירער לבית המשפט העליון וזה קבע כי העונש שהושת על המערער איננו חורג ממדיניות הענישה הנוהגת והמקובלת במקרים דומים, ובניגוד לטענת המערער העונשים שהשית בית המשפט המחוזי על המערער נכללו בחוק הכניסה לישראל ובמדיניות הענישה הנוהגת גם טרם כניסתו לתוקף של תיקון 29 לחוק. ראוי לציין כי במקרה זה דובר רק בעבירה אחת של הסעת שב"חים וכי לשב"חים היו היתרים למרחב התפר, בשונה מהמקרה שלפנינו.

21. עפ"ג 24818-06-16 נהאד סולטאן נ' מדינת ישראל ערעור על גזר דין לפיו נגזר על המערער מאסר בפועל של 6 חודשים ומאסר על תנאי. המערער הורשע על פי הודאתו בעבירה של הסעת שישה או יותר שוהים שלא כדין. בית המשפט המחוזי קבע כי כאשר לא מתלוות לעבירות נסיבות מחמירות נוספות, כמו הסעה בתשלום, הסעה מ"קו התפר" לתוך המדינה או ביצוע עבירות נלוות להסעה - הרף התחתון של המתחם יכול להתחיל, בנסיבות מסוימות, גם במאסר בעבודות שירות (ראה גם עפ"ג (י-ם) 19255-06-14 מדינת ישראל נ' רשק (11.03.15)). על יסוד האמור לעיל הערעור התקבל באופן שרכיב המאסר בפועל עמד על ארבעה חודשים לריצוי של ממש, והמאסר על תנאי נותר על כנו.

22. בע"פ 617/15 רשק מונטר נ' מדינת ישראל נדחה ערעור שהושת על המערער בגין הסעת 23 שוהים בלתי חוקיים, בין היתר 7 חודשי מאסר בפועל, 4 חודשי מאסר על תנאי, שלילת רישיון ל - 5 חודשים וקנס על סך 3,000 ש"ח. בית המשפט עמד על חומרת העבירות ופסק כי העונשים שהוטלו על

המערער אינם חורגים ממדיניות הענישה המקובלת. במקרה זה היתה עבירת ההסעה בנסיבות מחמירות מלווה בעבירות תעבורה.

להלן מספר החלטות בנסיבות דומות או כאלו שיש בהם כדי ללמוד על רף הענישה למקרה שבפני בגין עבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו :

1. **בת"פ 35662-01-15 מדינת ישראל נ' מקונן (שלום ראש"צ) , פורסם במאגרים**

המשפטיים (7/1/16) נדון הנאשם בגין ביצוע עבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו להארכת מאסר מותנה וקנס כספי.

2. **בת"פ 13090-01-13 מדינת ישראל נ' אבו גאנם (שלום י"ם), פורסם במאגרים המשפטיים (19/2/15)** נדון הנאשם בגין עבירות הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו , גניבה ושיבוש מהלכי משפט ונדון הנאשם לעונשי מאסר מותנה, צו של"צ, צו מבחן וקנס בסך 2000 ₪.

3. **בת"פ (שלום עכו) 1202-03-12 מ"י נ' שאהין, פורסם במאגרים המשפטיים (28/5/13)** נדון הנאשם בגין ביצוע עבירת הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ואיומים לעונשי מאסר מותנה וחתימה על התחייבות כספית.

מדיניות ענישה נוהגת בעבירת נהיגה פוחזת ברכב :

בת"פ 67969-11-17 (מחוזי ב"ש) , מ"י נ' אבו סולב ואח', פורסם במאגרים המשפטיים (8.8.19) נדונו שני הנאשמים בגין ביצוע עבירת נהיגה פוחזת ברכב ועבירות תעבורה נוספות לעונשים של מאסר על תנאי ועונשים נלווים בעניינו של נאשם 1 - 8 חודשי מאסר אותו יישא נאשם 2 בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ 63206-07-17 (מוזי י"ם) מ"י נ' בורקאן , פורסם במאגרים המשפטיים (8.4.19) נדון הנאשם בגין ביצוע עבירת נהיגה פוחזת ברכב ועבירות תעבורה נוספות ל - 7 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה, פסילת רשיון נהיגה למשך 30 חודשים ועונשים נלווים.

בת"פ 23140-01-18 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נ' מעדי, פורסם במאגרים המשפטיים (5.6.18) נדון הנאשם במסגרת הסדר טיעון בגין עבירות נהיגה פוחזת ועבירות תעבורה חמורות לעונשי מאסר בן 24 חודשים ועבירות נלוות.

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע הינה ממאסר על תנאי ועד מספר חודשים של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה שעה שנסיבות ביצוע העבירה ומהות עבירת הפשע הינם שיקולים של ממש בקביעת העונש

הראוי בעבירה זו.

ה. על פי הוראות סעיף 40 ח', לחוק העונשין התשל"ז - 1977, בקביעת מתחם הענישה ההולם שומה על בית המשפט לבחון את יכולתו הכלכלית של הנאשם כחלק מהשיקולים לקביעת מתחם הענישה, ולמעשה, ניתן לומר כי באשר לעונש הקנס, קיימת אינדיוידואליות בקביעת מתחם העונש הנובעת מכך שבקביעת מתחם זה, אין בוחנים רק את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אלא גם את יכולתו הכלכלית של הנאשם.

במקרה שבפני לא נטען בפני ובוודאי שלא הובאה כל אסמכתא כי הנאשם מצוי במצב כלכלי קשה. אמנם נטען כי הינו מפרנס יחיד לאישה וארבע בנות אך זאת אנו למדים מדבריו בלבד בפני שירות המבחן ולראייה כי ביקש לבצע עבירות חמורות וסדרתיות (ר' סעיף 1 לעובדות כתב האישום ורצונו של הנאשם לבצע העבירות בימי שישי) והכל מפאת שיפוץ שביקש לערוך בביתו. לא הוצגו כל אסמכתאות בגין חובות כלשהן שחב הנאשם, גובה השתכרותו כמנהל עבודות בכבישים ומכאן כי אין בידי לקבל טענה, גם אם היתה נטענת, כי מצבו הכלכלי של הנאשם קשה.

ו. נוכח האמור לעיל, אני קובע בהתאם להוראות בהתאם לסעיף 40 יג' לחוק העונשין, כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר בן 4 חודשים אשר יכול ויישא הנאשם בעבודות שירות, ועד ריצוי מאסר בפועל לתקופה של 14 חודשים וכן עונשים נלווים של קנס כספי הנע בין 10,000 ₪ ועד 40,000 ₪, חתימה על התחייבות כספית ופסילת רשיון נהיגה בפועל או על תנאי.

סטייה ממתחם העונש הראוי :

סעיף 40ד לחוק העונשין מורה כי בשלב שלאחר קביעת מתחם העונש ההולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר קיים סיכוי של ממש לשיקומו של הנאשם.

המלצת שירות המבחן :

ביחס להמלצת שירות המבחן יוער כי המלצת שירות המבחן היא לעולם המלצה בלבד.

נקבע בפסיקת בית המשפט העליון מפי כב' השופט א' שהם ברע"פ 1068/13 - יזמרו מלסה נ' מדינת ישראל, פורסם במאגרים המשפטיים, (20/02/2013) :

" לסיום, לא מצאתי ממש בטענות המבקש בדבר השפעת תיקון 113 על סמכותו של בית-המשפט לחרוג מהמלצות שירות המבחן. כפי שקבעתי במקום אחר, עמדת שירות המבחן, מהווה אחד

עמוד 17

השיקולים - גם אם מדובר בשיקול נכבד - העומדים בפני בית-המשפט, בבואו לגזור את דינו של נאשם - לעיתים יאמץ בית-המשפט את המלצת שירות המבחן במלואה, לעיתים יאמץ אותה בחלקה ולעיתים ידחה אותה מכל וכל. כל עניין לנסיבותיו הוא, וכל מקרה ייבחן לגופו (רע"פ 7257/12 סנדרוביץ' נ' מדינת ישראל (18.10.2012)), ואין בתיקון 113 לחוק העונשין כדי לשנות מהלכה זו. יפים לעניין זה, דברי השופטת ע' ארבל בבש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005) : "[...] יחד עם זאת, ועם כל ההערכה לתסקירי שירות המבחן ולעבודתו המקצועית והחשובה של השירות, מדובר בהמלצה בלבד ובית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו [...]". לא למותר לציין גם כי השיקולים המנחים את שירות המבחן בהמלצתו והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו לא בהכרח זהים וחופפים הם" (שם, בפסקה 6).

ראה גם בעניין זה רעפ 3830/15 - אליהו בוזגלו נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(3), 1186(08/07/2015):

" לבסוף, אשר לטענת המבקש כי לא ניתן משקל מספק להמלצת שירות המבחן בעניינו, ראשית יצוין כי הוא בעצמו טוען לקיומן של סתירות ושגיאות בקביעותיו, ועל כן לא ברור כיצד הוא מבקש להסתמך עליו. מעבר לכך, הרי שידועה ההלכה כי תסקיר שירות המבחן, על אף הערכת מקצועיותו הרבה, מהווה המלצה בלבד ובית המשפט רשאי להפעיל את שיקול דעתו בהתחשב בכלל האינטרסים העומדים לפניו (בש"פ 5309/05 צמח נ' מדינת ישראל (29.6.2005)). מסקנתו של בית המשפט המחוזי שלא לאמץ את המלצת שירות המבחן מקובלת עלי."

הדברים יפים גם למקרה שבפני. פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים בביצוע העבירות אותן עבר, מספרם של תושבי האיזור אשר חדרו לשטח ישראל מבעד לגדר הבטחון והוסעו על ידי הנאשם, התכנון המוקדם, בצע הכסף אשר עמד לנגד עיני הנאשם אשר היה מוכן לבצע העבירות באופן סדרתי, נהיגתו של הנאשם תוך ביצוע עבירות תעבורה חמורות ומנוסתו מאנשי אכיפת החוק ואף סיכון חייהם של תושבי האיזור אשר שלושה מהם הוכנסו על ידי הנאשם לתא המטען מהווים כולם נסיבות לחומרא אשר אינן מצדיקות במקרה זה סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם וזאת וגם בהילקח בחשבון הדרך הטיפולית שעבר הנאשם.

מכאן כי לא מצאתי מקום לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם אך נתתי דעתי במסגרת קביעת העונש הראוי לדרך הטיפולית שעשה הנאשם וההפחתה אשר חלה בסיכון להישנות עבירות.

מאידך גיסא כאמור לעיל, הנאשם נעדר עבר פלילי מכביד (הרשעה בודדת בעבירה שאינה מן העניין), מדובר לכאורה במעצרו הראשון בחייו וכעולה מתסקיר שירות המבחן, המעצר וההליך הפלילי היוו עבור הנאשם גורם הרתעתי, הנאשם לקח אחריות על מעשיו והביע חרטה מלאה ואף גילה בסופו של יום מודעות לנזק שיכל להיגרם ומכאן כי אין מקום במקרה זה לסטייה לחומרא ממתחם העונש ההולם.

קביעת העונש הראוי :

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. לצורך גזירת דינו של הנאשם שבפני נתתי את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **פגיעת העונש בנאשם ומשפחתו** - הנאשם בפני בן 30 ואב ל - 4 ילדות ולא ריצה עונש מאסר

מאחורי סורג ובריח. מכאן כי עונש מאסר מאחורי סורג ובריח עלול לפגוע בו ובמשפחתו פגיעה קשה, לתיגו ולדרדרו לדפוסי חיים עברייניים ועל כך גם הרחיב שירות המבחן בתסקיריו. גם בענישה על דרך עבודות שירות לתקופה ממושכת עשויה להיות פגיעה בנאשם במקרה זה באשר עלול לפגוע במצבו הכלכלי שכן הינו המפרנס העיקרי במשפחתו, אך לא מצאתי בהטלת עונש מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות משום חשש לדרדור הנאשם לעולם העבריינות או פגיעה שוות משקל לזו הטמונה במאסר לו עותרת המאשימה מאחורי סורג ובריח. עוד נתתי דעתי לעובדה כי מחד גיסא שההנאשם בתנאי מעצר בית ומאידך גיסא כי מדובר בתנאי מעצר בית חלקי בשעות הלילה בלבד ללא הגבלתו בפרנסת משפחתו או בתנועה בשעות היום וזאת משה כשנה וחצי.

ב. **הנאשם נטל אחריות על מעשיו** ועשה כן בפני בית המשפט בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

ג. היות המניע לביצוע העבירות כלכלי מגביר חומרת העבירות שביצע הנאשם באשר בחר לסכן בטחון המדינה, בטחון המשתמשים בדרך, בטחון אנשי אכיפת החוק ותושבי האיזור עצמם בעבור בצע כסף גרידא.

ד. לחובת הנאשם עבר פלילי הכולל ביצוע עבירה בודדת שלא מן העניין אך לחובתו 10 הרשעות בתחום התעבורה לרבות נסיעה תוך חציית קו הפרדה רצוף, נסיעה באור אדום, נהיגה בניגוד לתמרור ועבירות מהירות.

הרתעת היחיד :

שירות המבחן התרשם כי הסיכון שנבע מהנאשם בתחילת הדרך פחת משמעותית נוכח הדרך הטיפולית שעשה כפי שבאה לידי ביטוי בשלושת התסקירים שהוגשו בעניינו והשתתפותו בטיפול פרטני וקבוצתי והבנתו את חומרת מעשיו והמניעים לכך. מכאן כי להרתעת היחיד משקל נמוך יחסית בקביעת העונש הראוי במקרה זה, לפחות בכל האמור בעבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

הרתעת הרבים :

על העונש במקרה זה לבטא החומרה שמייחס בית המשפט לעבירת הסעת תושבי האזור בנסיבות מחמירות ועבירות התעבורה החמורות שביצע הנאשם, בוודאי בנסיבות ביצוען כפי שעולה מעובדות כתב האישום המתוקן. בית המשפט העליון ציין לא אחת כי דווקא העובדה כי מסייעי תושבי האזור הינם אנשים תמימים או עוצמי עיניים יש בה נסיבה לחומרה באשר קיימת חשיבות עליונה בהרתעת הרבים, קל וחומר שעה שהנאשם פעל במקרה זה בביצוע העבירות תוך תכנון מוקדם ובעיניים פקוחות לרווחה. נוכח מצוקה כלכלית אנו רואים לא אחת כי הפיתוי הכספי לסכן בטחון המדינה ולבטל יכולתה למנוע כניסת מפגעים ומפגעים פוטנציאליים לתחומה הינו פיתוי גדול גם כאשר אין כוונת מבצעי העבירה לסכן ביטחונם של אזרחי המדינה.

בבואי לשקול התרשמות שירות המבחן בצירוף נסיבותיו החמורות של תיק זה, חומרת העבירות שעבר הנאשם תוך סיכון חיי אדם ושאיך בדרך נס לא גרמו לפגיעה בגוף המשתמשים בדרך, אנשי אכיפת החוק, אזרחי המדינה ותושבי האזור המוסעים וקורבנות בנפש, מצאתי כי אין די ברכיב השל"צ המהווה רכיב חינוכי ממעלה ראשונה וצו מבחן ויש צורך בהוספת רכיב משמעותי ומרתיע בדמות מאסר אותו יישא הנאשם בעבודות שירות.

להדגיש כי הנאשם לקח החוק לידי, למעשיו קדם תכנון מוקדם באשר תיאם וקבע הסעתם של תושבי האזור מבעוד מועד, ואין מדובר בעבירה אקראית או שלא בוצעה בתמורה אלא בעבירה אשר בוצעה מתוך כסף ורצון לגרוף רווחים קלים, אשר השלכותיה ותוצאותיה הפוטנציאליות הינן חמורות, הכנסת שוהים בלתי חוקיים תוך הימלטות מרשויות אכיפת החוק וסיכון ציבור המשתמשים בדרך.

בבואי לגזור דינו של הנאשם מצאתי כי היעדר עבר פלילי בעבירות דומות, ההסעה בתחומי המדינה, הדרך הטיפולית שעבר הנאשם ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות מחד גיסא אל מול חומרת העבירות שביצע, כל אחת בנפרד והשילוב ביניהן, הפגיעה המוחשית למדי בערכים המוגנים, התכנון המוקדם ומדיניות הענישה הנוהגת על פי הלכת אבו סאלם לעיל ויישומה על ידי בית המשפט, הנזק הפוטנציאלי הרב, המניע הכלכלי בביצוע העבירות והיעדר היכרותו של הנאשם עם תושבי האזור מובילים למיקום העונש הראוי בחלקו הנמוך עד הבינוני של מתחם העונש ההולם.

לענייננו אפנה אף להמלצות הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים אשר פרסמה המלצותיה באוגוסט 2015 ואשר עמדה על הנזק החברתי והשיקומי המוכח שבכליאת עבריינים, למעט המקרים בהם נדרשת הרחקת עבריינים לצורך הגנה על החברה מפני ביצוע עבירות נוספות ולא כך הוא במקרה שבפני.

נוכח חומרת העבירה לא מצאתי במקרה זה מקום לנכות מתקופת מאסרו של הנאשם את תקופת מעצרו הקצרה לאור הנסיבות לחומרה כמפורט לעיל במקרה זה. באופן זה משלב העונש הראוי רכיב של ענישה קונקרטית ומוחשית שיש בה כדי להרתיע הנאשם, להלום את חומרת העבירות ולשלוח מסר ראוי לעבריינים פוטנציאליים.

ב"כ הנאשם עתרה להסתפק בתקופת הפסילה אשר הוטלה על הנאשם עד תום ההליכים. ב"כ הנאשם לא שללה קיומה של הוראה החוקית לפיה תוקף פסילת רשיון נהיגה עד תום ההליכים הינו למשך 6 חודשים בלבד, לא הובאו

בפני כל ראיות כי הנאשם היה פסול משך תקופה ארוכה יותר או כי לא נהג בפועל בתקופה שבתום ששת החודשים בהם היה הנאשם פסול מלנהוג על פי דין.

בשוקלי בקשת ב"כ הנאשם מצאתי כי אין לה מקום במקרה זה. הנאשם עבר עבירות תעבורה חמורות של נהיגה פוחזת ברכב, חציית קו הפרדה רצוף תוך גרימה לסטייתם של כלי רכב לרבות נידת משטרה ממסלולם, והמשך מנוסה מאנשי אכיפת החוק תוך נהיגה פרועה. כל זאת בנוסף לעובדה כי עשה כן שעה שפסילה על תנאי תלויה ועומדת כנגדו ועל הרשעותיו הקרומות נמנות עבירות תעבורה חמורות כמפורט לעיל (ת/1).

הקנס הכספי

עבירות הסעת השוהים הבלתי חוקיים בנסיבות מחמירות בוצעו על ידי הנאשם ממניע כספי, ובפני שירות המבחן אף מסר כי עשה כן לצורך עריכת שיפוץ בביתו. בנסיבות אלו, קיים אינטרס ציבורי להשתת עונש כספי, אשר יהווה מסר ברור בדבר היעדר כדאיות העבירה אשר בעטיה אמור היה הנאשם לשלשל לכיסו סך של מאות שקלים בכל פעם.

סעיף 12 א1 לחוק הכניסה לישראל קובע סמכות בית המשפט בסוגיית חילוט כלי הרכב ולחילופין בסוגיית הטלת הקנס הכספי בזיקה להחלטת החילוט :

" (ד1א) (1) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (ג5) או (ג6) רשאי בית המשפט שהרשיעו, נוסף על כל עונש, להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה, אם האדם שהורשע בעבירה הוא בעליו של הרכב או המחזיק בו דרך קבע, ויחולו לעניין זה הוראות פרק רביעי לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969;

(2) הורשע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (ג5), או (ג6), ומצא בית המשפט שהרשיעו כי לא ניתן להורות על חילוט כאמור בפסקה (1) בשל כך שהאדם שהורשע בעבירה אינו בעליו של הרכב שבו נעברה העבירה או המחזיק בו דרך קבע, רשאי בית המשפט בבואו לקבוע את גובה הקנס שיוטל בשל אותה עבירה, להביא בחשבון את שווי הרכב כאמור, כולו או חלקו."

בדברי ההסבר לחקיקת הוראת החילוט לעיל ולחילופין שיקול אי חילוט הרכב במסגרת קביעת הקנס נרשם כדלקמן :

"המסיעים הרצידיוויסטים וארגוני ההסעות הבינו את הפוטנציאל הגלום בביצוע עבירה באמצעות רכבים שלא ניתן לחלטם, והלכה למעשה פועלים לשימוש ברכבי ליסינג, רכבים שכורים או רכבים השייכים לצד ג' (שכן, קרוב משפחה, ועוד) . מכיוון שהמורשע אינו בעליו הרשום של הרכב שבו נעברה העבירה או המחזיק בו דרך קבע, לא ניתן לחלט את הרכב ולהבטיח את אי-הישנותה של העבירה . לפיכך מוצע לקבוע כי אם מצא בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה לפי סעיפים קטנים (ג), (ג5) או (ג6) כי לא ניתן להורות על חילוט הרכב שבו נעברה העבירה בשל כך שהאדם שהורשע בעבירה אינו

בעליו של הרכב שבו נעברה העבירה או המחזיק בו דרך קבע, רשאי בית המשפט, בבואו לקבוע את גובה הקנס שיוטל בשל אותה עבירה, להביא בחשבון את שווי הרכב כאמור, כולו או חלקו. זאת, במטרה להעניק לבתי המשפט כלים להתמודד עם תופעה הולכת ומתגברת של שימוש ברכבים השייכים לצד ג' אשר מעורבותו בביצוע העבירה לא הוכחה, לשם תכלית מניעתית וכדי ליצור הרתעה משמעותית."

(הצעת חוק הכניסה לישראל (תיקון מס' 30) הוראות שעה, התשע"ח - 2018)

בנסיבות ביצוע העבירות החמורות בתיק זה, הפגיעה בערך המוגן וכלל הטעמים לעיל לא מצאתי כי מתקיימים במקרה שבפני טעמים מיוחדים אשר יצדיקו סטייה לקולא מעונש הקנס המזערי אשר נקבע על ידי המחוקק בחוק הכניסה לישראל לעבירת ההסעה בנסיבות מחמירות. עוד מצאתי לתת ביטוי בקביעת גובה הקנס הכולל אשר יוטל על הנאשם לשימוש קצר המועד שעשה הנאשם ברכב ששווי כ - ₪ 45,000 בביצוע העבירות לפי חוק הכניסה לישראל ועבירות התעבורה החמורות וכן בקושי בפניו עמדה התביעה בתיק זה לעתור לחילוט הרכב אשר באמצעותו בוצעו העבירות החמורות אך השייך למבקש בתיק ה"ת 52774-05-18. לפיכך ובהתחשב בהיעדר אסמכתאות בדבר מצב כלכלי קשה מעבר לנטען כי הנאשם הינו מפרנס יחיד ועונש המאסר בעבודות שירות אשר צפוי לפגוע במצבו הכלכלי של הנאשם, מצאתי ליתן ביטוי בגובה הקנס לגובה הקנס המזערי הקבוע בחוק ותוספת לקנס בשיעור חלקי בלבד משווי הרכב.

עם זאת לא מצאתי עיגון בחוק הכניסה לישראל לעתירת המאשימה להטלת קנס נפרד בגין הרכב שנתפס במסגרת החקירה והוחזר לידי בעליו וקנס בגין ביצוע העבירות מושא כתב האישום המתוקן.

לאחר ששמעתי את טיעוני ב"כ המאשימה, את טיעוני ב"כ הנאשם והנאשם, עיינתי בתסקירי שירות המבחן וחוות דעת הממונה על עבודות השירות ובהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ואלו שאינן קשורות, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 7 חודשים. המאסר ירוצה בעבודות שירות.

הנאשם ירצה את עבודות השירות בהתאם לחוות הדעת שהתקבלה.

תחילת עבודות השירות ביום 27.11.2019 שעה 08:00. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות בטבריה.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה הנאשם נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או קשירת קשר לביצוע פשע או נהיגה פוחזת של רכב או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.

ג. קנס בסך 20,000 ש"ח או 200 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 40 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 1.1.20 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

הקנס יועבר לקרן החילוט.

במידה ובתיק העיקרי או בתיק המ"ת יש פיקדון, הפיקדון יקוזז כנגד קנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היתרה תוחזר למפקיד והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

ד. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 18 חודשים. לאור הצהרת הנאשם כי אין בידו רישיון נהיגה להפקדה אני פוטר הנאשם מהצגת רישיון נהיגה. תוקף החלטה זו מהיום.

אני מורה על הפעלת עונש הפסילה עת תנאי בן החודשיים אשר הוטל על הנאשם בתיק תעבורה 7514-08-17 (שלום נצרת) מיום 18.9.17 וזאת במצטבר לעונש הפסילה אשר הוטל על הנאשם בתיק זה.

סה"כ תקופת הפסילה אשר הוטלה על הנאשם בתיק זה - 20 חודשים.

מתקופת הפסילה תנוכה תקופת הפסילה בת 6 חודשים בה היה פסול הנאשם מלנהוג בתיק זה.

פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מהיום עבירה לפי חוק הכניסה לישראל או עבירת נהיגה פוחזת ברכב.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות בדחיפות וכן למשרד הרישוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בנצרת.

24.09.2019